

var et af dem, som slet ikke trængte til Behandling, og som vi snarest kunde blive enige om, saa viser det kun, at det ærede Medlem fuldstændig har glemt, hvordan det staar med dette Forslag; det ærede Medlem har glemt, at vi om dette Forslag to Gange have afgivet Betænkning til Indenrigsministeren uden nogensinde at have faaet Svar derpaa. Jeg bad nærmest om Ordet for at rette en Misforstaaelse af det ærede Medlem, som forekommer mig noget underlig, da mine Udtalelser der netop synes mig at være saa nøiagtige. Det ærede Medlem troede, at jeg havde sagt, at hele den Række af Forslag, som Ministeriet aarlig samler op her i Thinget, kunde være et passende Grundlag for en yderligere Forhandling. Det skulde jeg nok vogte mig for at sige; nei, jeg sagde, at, naar vi engang kom til at forhandle dem, vilde der rimeligvis komme Noget ud af dem, enten noget Vigtende eller noget aldeles Forskjelligt eller noget helt Modsat, og det vil i Birteligheden ikke sige det Samme som, at disse Lovforslag i Hovedsagen egne sig til at vedtages uforandrede. De Banfæligheder, som det ærede Medlem tror, at denne forandrede Fremgangsmaade vil volde, eksistere ikke. Det ærede Medlem har ikke — og det kan jeg ikke fortænke ham i — havt Velighed til at tænke dette rigtig igjennem. Det vil gaa saaledes til, at naar dette Nimanndsudvalg, hvis Thinget slutter sig til dette Forslag, kommer med Indstillinger om et og andet Forslag til Thinget, ville vi optage første Behandling igjen, og naar den er sluttet, vil der kunne være Tale om at fortsætte Behandlingen ganske paa sædvanlig Maade gennem jaglige Udvalg, samlede af Specialister, som ville kunne fortsætte Forhandlingen ganske ordinært. At det ærede Medlem ikke anser Regjeringen for ansvarlig, er Noget, jeg aldrig har været i Ubished om. Det er en af Hovedsætningerne hos den Side, hvortil det ærede Medlem hører, at Regjeringen intet Ansvar har. Dersom de erkjendte, at Regjeringen havde noget Ansvar for, hvorledes Landets Styrelse lededes, vilde de umulig kunne støtte en saadan Regjering som den, vi nu have. Det er altsaa ikke noget Nyt. Derimod kan jeg være enig med det ærede Medlem i, at det snart er paa Tide, at vi komme til at sige vor Mening om de her foreliggende Forslag, og da navnlig, at det er paa Tide, at vi komme til at behandle saadanne Forslag, som vedrøre Materier, om hvilke det ærede Medlem rigtig mindes, at blandt Andre jeg har udtalt, at den nuværende Ordning var absurd, og det var ønskeligt om en Del af de Herrer,

som dele denne Erkjendelse, vilde yde deres Medvirken til, at dette kunde ske. At det ærede Medlem har den fuldeste Aldgang til at fremsætte sine Meninger baade om formelle og reelle Spørgsmaal, er en Ting, som vi aldrig have negtet; men de Herrer have undertiden misforstaaet deres Stilling paa dette som paa andre Punkter. Det er Noget, jeg ikke fortænkter dem i, thi deres Stilling er vanskelig. Den har den Banfælighed, at de paa den ene Side ere de mægtige, de, der have Magten, og paa den anden Side ere de de Smaa. Dette bereder dem mange Banfæligheder her i Thinget, naar de ville regjere Udvalgene, fordi de ganske vist have en Følelse af, at Regjeringspartiet bør kunne regjere Alting, ogsaa Udvalgene, men i det praktiske Liv viser det sig, at de aldeles Ingenting kunne regjere, neppe engang sig selv. Det er det Samme, vi se overalt, ikke alene i Thinget, men ogsaa udenfor, det er det, vi have set ved Møderne i Sommer, og som have gjort alle Banfælighederne, det er den samme Dobbeltthed. De Herrer have troet, ved de politiske Møder, som de sammenfaldte, at de kunde være de Mægtige, dem, der kunde herske og regjere, men da det har viist sig, at de ikke ere de Mægtige i Landet, har det ført til saadanne Kollisioner og Udveie, at de have søgt deres Magt og Støtte paa Steder, hvor de ikke skulde have søgt den. — Til det ærede Medlem for Thisted (Sagd) skal jeg kun sige to Ord. Naar det ærede Medlem spurgte, hvorfor vi skulde være sammen her, synes jeg, at det ærede Medlem praktisk selv har givet en Løsning af dette Spørgsmaal, som maa være ialtfald fyldestgjørende for ham. Det ærede Medlem pleier jo ikke at være længe sammen med os her, og hvad de to Maanedes angaar, saa mindes jeg ikke at have set det ærede Medlem her to Maanedes i Træk.

Jagerslev: Ja, jeg tror dog, at jeg bør være det ærede Medlem med et Par Ord, og jeg skal da først sige, at noget saa Stort som en Reform — det ærede Medlem accentuerede nemlig, at denne „Reform“ vilde jeg ikke understøtte — har jeg uregtelig ikke set i dette Forslag, i ethvert Fald ikke i den Forstand, som det ærede Medlem brugte Ordet Reform. Jeg har kun set, at det ærede Medlem har stillet et Forslag, ved hvilket det er blevet anvist Folkethinget, at gaa ind paa en ny Slags Behandlingsmaade, som det ærede Medlem ved at rette en Misforstaaelse af mig synes at gaa ud fra ikke skulde have det Omfang, jeg troede. At jeg nu ikke kan stemme for det Forslag, naar jeg har en helt